

num. 24. volum.... Natta conf. 402. num. 54. ubi plurima exempla reddit. Castrensis latè in conf. 50. vol. 2. Romanus conf. 42. n. 3. Ruin. conf. 78. n. 8. col. 4. idem Cephalus conf. 170. n. 51. latè Tiraquel. de retract. lignagior. §. 1. gl. 2. a. n. 5. & per tot. Burfani conf. 82. n. 4. plures citat Corbus de jure Emphy. tit. de causa princ. ab alien. 22. latè Surdus conf. 3. num. 2. cum pluribus seqq. & idem in decif. 122. à n. 5. & alii, quos citavi ad fin. hujus cap. & passim alibi per eosdem.

12 Quoniam omnis dispositio de mundo, disponeus circa aliquem actum non intelligitur de nullo; etenim, quod nullum est, caret executione, nomine, & effectu, & prout non factum reputatur, l. non putavit, §. non querit, ubi Bart. de bonorum poss. contra tabul. 1. §. quod autem, ubi Bart. ff. de offic. prefelli urb. Bald. in l. cum precibus C. de probat. l. quoies. ubi H. ff. qui satis cogan. Niccolao, ubi Bald. de app. clem. si. u. lite penden. l. si pater. C. ne de stat. defuncto. l. sicut §. 1. ff. de oper. liber. c. veniens. &c. cum Apostolica de sponf. lib. 2. ff. de injus. rup. §. exc eo autem subdit, quibus mod. tef. in fin. 1. in fin. cum l. seq. ff. de author. l. quoies. ff. qui sat. cogan. l. de etate §. quod ait p. r. ff. de interrogato. actio. l. non dubium, C. de legib. c. que contra jus, & c. non prefat de regul. iur. in 6. cap. 2. de transla. pralato clem. 1. de immunit. Ecl. imperiali 25. q. 2. Bal. Innoc. & Joan. Andreas, in c. dudum de decimis. Iff. conf. 1. n. 8. vers. & propterea vol. 1. Bart. in l. 1. §. parvi refert. quod vi aut clam. Rom. conf. 42. n. 3. Ruinus conf. 78. num. 8. col. 4. Barba. conf. 42. num. 10. & seq. vol. 1. Decius conf. 46. num. 28. Archid. in c. non ita in princ. 2. quest. 6. Paul. Card. in l. 1. ff. de pof. princip. C. ex delict. defunct. idem Bal. in cap. 1. col. 3. de milit. vasall. qui cont. Guid. Pap. q. 159. latè Fel. in c. in literis col. 4. vers. 8. limit. de off. delegat. Guido Papæ quest. 200. incipit Eymard. Roman. conf. 306. idem Rom. singul. 31. viso exēplo Guido Papæ quest. 134. si judex, cum seqq. Capiclus decif. 35. si judex cum seqq. & quod per actum nullum nec interrumpat prescripicio, non perpetetur iuridictio, non rumpatur primum testamentum validum, nec inducatur nulla fides, nec litis pendentia, nec tribuat causam præscribendi, nec per actum nullum potestas expiret, quominus iterum fieri possit, item, ut examen testium nulliter factum, non derogat primis depositionibus, nec publicatio rectè minus facta, impedit, nec per actum nullum cadit quis in commissum, & de aliis pluribus doctrinis accuratè congregat Vantius in tract. de nullit. sententiæ tit. quoies & intra quod tempus de nullit. agi possit. Et nunquid pariat aliquos juris effectus, & quos a prin. & maximè à n. 26. cum seq. apud quem, & ceteros authores, juraque, diversos videbis & elegantes casus, multa etiam vide per Tiraq. de retract. lignagior. §. 1. gl. 2. à n. 5. cum seqq. & in tract. de leg. connubia. tit. 1. 5. gl. 8. quest. 24.

Hinc est, quod clausula in rescripto apponi solita; scilicet (parito judicato) non operatur nisi in his solùm casibus, in quibus sententia transit in rem judicatam, vel alia meretur executionem, quia rescriptum Princeps recipit interpretationem à jure comuni, l. rescripta C. de precibus imper. offer. secus si sententia sit nulla, nec mereatur executionem, quia tunc hæc clausula nihil operatur. Roman. conf. 3. 34. num. 1. & seqq. Felin. in c. causam qua m. 6. vers. & istam regulam, de rescriptis. Ferret. conf. 308. n. 5. vers. nec obstat. Caputaq. decif. 266. p. 2. Rota divers. 100. n. 12. p. 1. ubi hæc clausula fuit intellecta conditionaliter, hoc est, quatenus adesset judicatum Marescot. variar. resolution. lib. 1. cap. 87. à n. 30. ubi testatur, hoc idem fuisse resolutum in una Toletana Capellania 14. Aprilis 1595. coram Cardin. Millisio. & in una Faventina Monasterii 21. Junii 1607. coram Penia, in qua post arduam disputationem, tandem prævaluat opinio dicentium, clausulam istam intelligi vi-gore sententiæ valide, non tamen nullæ, quia nihil est, & advertit ipse Marescotus ibi num. 31. quod ad hunc

effectum nullitas debet esse evidens, & decet ex eisdem actis resultare, Caputaq. decif. 266. p. 2. Covar. practic. quest. cap. 25. n. 2

Et idem dicitur pariformiter de sententia notoriæ in- 18 justa, qua similiter non transit in rem judicatam, & ideo dicta clausula (parito judicato) tunc non operatur, ut fuisse determinatum in Rota in una Romana Mediola. 6. Februarii 1609. coram Coccino, & in una Ilerdens. Canonicatus 24. Maii 1596. coram Orano, restatur Marescot. var. resol. lib. 1. c. 87. num. 33. ubi alios Doctores citat.

Hinc est, quod licet regulariter appellatio non ad- 19 mittatur à sententia lata in remedio l. fin. C. de edito D. Adr. tamen quando ratio appellandi est in promptu, quia constat de nullitate, & iniquitate sententiæ notoriæ; puto ex actis: tunc nisi deferatur appellatio hujusmodi proposita vis sit, quoniam cum sit legitima, utrumque effectum devolutivum & suspensivum habere, probant Bald. confil. 141. premisis verbis col. 2. vers. unde si judex, & colum. ult. vers. vel quando est notoriæ, lib. 1. Alexand. conf. 91. n. 5. lib. 6. idem Alexand. conf. 77. colum. penult. & ult. lib. 2. latè Zuchard. in repet. l. fin. C. de edito D. Adrian. n. 440. & seqq. idem affirms Calcan. conf. 83. n. 1. Bal. in l. consentaneum col. 3. vers. quero, nundi quid à tali immissione, Decius in l. 1. col. penult. vers. 6. & ult. C. de bonorum poss. secundum tab. Bal. in l. quisvis in prin. C. quorū app. non rec. Joseph. Ludov. decif. 39. n. 9. Natta conf. 172. n. 4. lib. 1. & post alios, quos recenset Ozasc. decif. Pedemon. 25. num. 13. Menoch. de adipis. poss. rem 4. n. 8. & seqq. Achil. Personal. tract. de adipis. sub num. 347.

Quod etiam pertinet, quod quamvis à sententia con- 20 cedente executionem virtute obligationis Cameralis, aut guarentigia non admittatur appellatio suspensiva: tamen si ipsa sententia aliquo ex capite nulla appareat notoriæ ex eisdem actis appellatio ab ea emissâ (cujus ratio sit in promptu) omnimodo deferendum est: ita ut ad executionem devenire judex non queat, sed vim faciat, tenet eleganter Gutier. in tract. quest. civil. lib. 1. quest. 120. & q. 119. ubi in comprobationem multa adducit, sequitur Xuar. in repet. l. post rem. in declarat. l. regni. vers. sed providentia, in fin. n. 51. ff. de re jud. ipse Gutier. in d. quest. 119. num. 5. probat, hanc limitationem locum habere in terminis, de quibus loquimus; quando nullitas est notoria evidens ex actis, ubi respondet ad l. 64. Tauri, excludentem nullitatis allegationem, ut non procedat in hac notoria ex actorum inspectione, sequitur etiam Amad. Rodriguez in tract. de execut. c. 6. n. 52. Azeved. in l. 3. tit. 21. n. 7. lib. 4. Recopil. & loquendo in terminis violentiae, ita dicit nostras Gaspar. Rodrig. de am. redd. lib. 1. c. 17. numer. 66. ad finem, quibus adde Avend. in tract. de executen. mand. lib. 1. cap. 30. num. 9. ubi dicit, justissimum esse in casu, quo sententia, vel contractus reducitur ad non esse²¹ virtute restitutionis in integrum, quod de tali nullitate opponi posset, ut impedit executione, quia de hujusmodi sententiis, aut contraibut nullis non loquuntur jura, quæ præcipiunt fieri executionem, ut notat Angel. Aret. in l. 1. §. 1. ff. à quibus appell. non licet. Guido Papæ in decif. 38. Petrus Ferrar. in sua pract. form. 26. Paul. Castrensis in l. 1. §. de pupill. & in l. fin. ff. de confir. pecun. Bald. in l. si absens in fin. C. si certum petatur, & in l. generaliter. 1. col. C. de Epis. & Cler. & in l. 1. C. si à non compet. jud. & quando instrumentum, quod exequitur est inefficax, aut nullum, loquitur Bald. in l. fin. §. in computatione, C. de jure deliberand. & in l. hac edita ali C. de secundis nuptriis, secus ab Avend. ibi, qui n. 8. ad fin. dicit, debere constare de hac nullitate notoriæ, hoc est, ex eisdem actis, secundum Doctores ibidem per eum allegatos.

Et hinc etiam est, quod nullitas, quæ notoriæ con- 22 stat, putat, per inspectionem processus, non aliunde: impedit

impedit trium sententiarum conformium executionem, ut in uno plures referam, tenet Natta conf. 172. n. 5. tomo 1. & ut infinitos taceam, latè & optimè Ozascus Chaquer. in decif. Pedemon. decif. 142. n. 34. Cov. in pract. quest. c. 25. à princ.

23 His convenit, quod ex nostra proposita doctrina alias infert Marc. Anton. Natta conf. 51. tom. 1. n. 21. dicens quod cùm ubicum prohibetur appellatio de jure appellari tamen potest ubi constat ex actis de manifesta iniquitate, & nullitate, quia cessat presumptio tunc quæ erat pro sententia secundum Ant. de Butri. & alios in c. inter ceteros: per illum text. de re judi. & Bald. pluribus locis relatis per Alex. conf. 107. themate. colum. fi. lib. 3. & in l. de pupillo q. qui opus colum. fi. de operis novi muntiatione, ac idè cum introducum sit, ne appellatur à praefecto prætorio, quia credit Princeps; eum, quid à tantum officium fuerit admisus, non aliter judicare, quād ipse Princeps foret judicaturus. l. 2. §. 1. ff. de off. praefecti p. r. quæ presumptio juris tunc cessat: cùm ostenditur manifeste de sententiæ nullitate & iniquitate; ideo cùm hujusmodi casu licet appellari, sequitur quod executio impedit, cùm appellatio judicatum suspendat, l. furii. §. ff. de iis qui not. infamia, l. 1. §. fi. ff. ad Turpili.

24 Sed ut clarius (brevis tamen) res, quam agimus patet, adnotare censi, quod nullitas notoria in genere sumpta, prout est manifesta, & evidens; dividetur in tres species. Prima species est quando nullitas potest incontinenti probari, seu paratas habet probationes, ideoque non requirit altiore indaginem, & hæc appellatio notoriæ & manifesta impedit executionem unius sententiæ, five privilegiæ sui natura, quia meretur executionem, ut in possessoriis, alimentis, obligatione camerale, & similibus: five quia transit in rem judicatam, quia in executione sententiæ debet adhiberi cognitio summaria, Bart. in l. 4. §. condemnatum, n. 2. ff. de re jud. Vitalli. tractat. de claus. nihil nova. nulli. penden. n. 6. versus. Staphil. tract. de signat. liter. justi rub. de sanati. contract. invali. sub n. 12. fol. 288. in parvis. Caesar. Cont. in l. uni. limit. 7. n. 56. & 57. & n. 5. vers. pro complement. C. si de momen. poss. Gallelius ad formam. canera. oblig. p. 1. g. 3. n. 3. & 4. tom. 6. p. 2. f. 351. Phil. Franc. in c. dilecto 63. sub n. 26. quest. 10. vers. circa secundum de effecto appellatio, de appellatio. tenet exæcte Scaccia de appellatio, quest. 19. rem. 1. conclus. 4. num. 30. & num. 72. aut

25 Sagitur de executione unius sententiæ, & iterum conf. 5. num. 5. ubi quod hoc casu, quando tractatur de exequenda unica sententiæ, nullitatis exceptio impedit executionem, five nullitas proberit evidenter ex actis, vel aliunde, incontinenti tamen, & post Staphileum de literis justitiae. §. postremo quoad hanc signaturam n. 14. vers. & ideo §. secundum n. 10. 11. & 12. Oldral. conf. 106. incipit quod litera, Alexand. conf. 77. n. 15. lib. 1. & in d. §. condemnatum n. 7. & ibi Ripa n. 17. Ruinum conf. 131. lib. 4. Vestrum in praxi lib. 8. cap. 1. n. 7. tenet Marescot. variar. resol. lib. 1. cap. 86. num. 28. loquendo quando in causa nullitatis, ad effectum suspendendæ executionis aliquid est probandum, scilicet incontinenti. Covar. (qui de magis communi testatur) practic. cap. 25. in princ. & num. 2. Lancel. qui plures cumulant, tract. de atten. p. 2. c. 17. n. 94. Anton. de Cavar. in tract. de executione instr. q. 11. sub n. 21. ibi, quandoque est aliquid probandum tomo 5. fol. 41. & ita sunt intelligendi plures Doctores indistincte loquentes de hac exceptione nullitatis, probata incontinenti, ut impedit, prout etiam probant multi alii Doctores ex his, quos haec tenet à principio retulimus.

26 Secunda species nullitatis evidens illa est, quando ex parte illam proponentis nihil est probandum, ut quia est manifesta, notoriæ, & evidens, ex actis patens,

Vitall.

Vitall. tractatu de clausul. nihil novari nulli. pend. sub n.7. fol. 382. Staphil. de liter. just. rubr. de sanat. contract. invalid. sub n.12. fol. 288. & ita talis exceptio admittenda etiam est tunc scilicet, quando sententia quæ nulla pretenditur, continet executionem irretocabilem, ut puta in criminalibus respectu poenæ corporalis, quoniam tunc, etiam si de nullitate sententiae non docetur notoriè ex actis, altiore requiratur indaginem, impedit opposite sive principaliter, sive incidenter ejusdem sententiae executionem, ita communis est opinio, de qua per Iff. in l.3. §. si servus num. 9. ff. de acquir. poss. testatur Bossi. in tit. de nullit. adversus sententiam, nu. 4. sequitur Jur. Clar. sentent. lib. 1. §. homicidium colum. 30. fol. 31. vers. successivè quero, & iterum in pract. crim. qu. 94. vers. scias autem. Franc. in c. dilecto 6. 3. n. 28. q. 10. lim. 2. Card. Alexand. ibi sub n.81. fallen. 5. de appell. Alex. cons. 17. requisitus. col. 3. n.6. lib. 1. Additio ad Vital. nbi supra nu. 4. Matth. Coler. tract. de processu execut. p. 4. c. 1. fall. 30. n. 31. juncto nu. 12. Scaccia de app. q. 19. rem. 1. concl. 4. n. 31. Lancel. tract. de attent. 2. p. 17. n. 95. & 96. Guido Papæ tract. de app. n. 92. vers. autem imra. fol. 61. Prosper. Farinac. pract. crim. q. 101. n. 111. sub lim. 5. Vantius de nullit. rubr. quis possit dicere de nullit. n. 71. Affirmat etiam Blancus in pract. crim. in ea parte in qua tractat, an ignorantia excusat à delicto, fol. 101. nu. 120. & seqq. & loquendo in executione irretocabili sententiae, tam in civilibus, quam in criminalibus idem post alios dicit optimè Menoch. in tract. de arbitri. jud. qu. 98. à n. 6. & per Lancel. de attent. 2. q. c. 17. num. 76. & 77. sequitur Scac. de app. q. 19. rem. 1. cons. 4. n. 75. & vide n. 74.

34 Eadem nostram doctrinam declara, quod quando dicens de notoria injustitia, ad causandam attentatam executionem sententiae, quae arguitur nulla evidenter ex actis, debet ipsa nullitas notoriè patere; adeo ut sufficiat qualis offuscatio, ad tollendam hanc nullitatis notoriatem, ut per Angel. in l. si poss. in si. de petitione hared. Decimum in c. quoniam contra n. 3. de probat. dicit Rota dec. 60. 16. à n. 8. per Seraphin. tom. 1.

35 Nam licet verissimum si quod notorium illud dicitur, quod ex actis resultat, quia acta faciunt rem notoriā, c. cum olim. & ibi Abb. n. 3. de verbōrum signific. pen. in princ. de canf. poss. & propriet. l. divos. ff. de off. presidis l. qui semetiam, de penis. Aretin. cons. 42. n. 5. Parif. cons. 1. n. 7. lib. 5. & cons. 53. n. 106. & cons. 77. n. 19. vol. 3. & cons. 98. n. 25. codem volum. 3. Socinus Junior cons. 6. nu. 18. lib. 1. Decius in cap. ex insinuatione n. 19. de app. & in l. cum quid n. 26. ff. si cert. petat. & cons. 191. n. 9. Nevifa cons. 30. n. 3. Grammat. decis. 36. nu. 38. Joseph. Ludovic. decis. Perns. 20. nu. 2. part. 1. Aymon. cons. 303. n. 5. 2. p. Cephal. cons. 57. n. 32. lib. 1. Tiber. Decian. cons. 10. n. 79. lib. 1. Masicard. de probat. cons. 1101. n. 13. & 14. & Decian. cons. 18. n. 45. in 1. vol. Menoch. de recip. poss. in 1. rem. nu. 2. 32. & ipse in tract. de arb. lib. 2. casu 166. n. 6. cent. qui ferè omnes procedunt in specie, de qua loquimur, scilicet; quando appellatur à sententia, ex cuius processu ejus notoria nullitas resultat, ut est videre ex iis quæ latè Cont. in repert. l. unic. C. si de momen. poss. fuer. app. lim. 9. à n. 19. cum seqq. dicentes, quod nullitas, seu iniquitas sententiae tunc notoriè appetat, quando ex inspectione actorum detegitur.

36 Tamen ubi ex adverso aliiquid opponitur; quod dubitationem & offuscationem pariat, cessat talis notorietas, ita ut sententia amplius dici non posset notoriè nulla, aut notoriè iniqua, ut post plurimos alios latè dicit Contard. in d. 9. lim. n. 34. & in 7. limit. n. 58. Cephal. cons. 201. n. 16. lib. 2. Bursat. cons. 73. n. 3. & 93. lib. 1. Ant. Gabriel. tit. de exec. re jud. concl. 1. sub n. 8. & seqq. lib. 2. Lanc. Robert de astem. c. 17. n. 112. quibus in locis præfati Doctores hanc doctrinam ampliant, etiam quæ oppositio, & impugnatio contineat juris subtili-

tatem, & ita communiter servare Rotam, restatur Ant. 37 August. in dec. 2. de sententia, & re jud. & ita in Rota plures determinatum fuisse adducens decisiones restatur. Prosper. Farin. pract. crim. tom. 1. q. 21. n. 17. ad s. ubi n. preced. plures allegat, tenentes hanc offuscationem tollere notoriatem resultantem ex actis, & idem tenet Ant. Gab. comm. concl. tit. de execut. rei jud. concl. 1. n. 9. 3. & post Contard. d. n. 58. Scac. ad app. q. 19. rem. 1. concl. 5. sub n. 10. & concl. 4. sub n. 72. Fel. in c. inter ceteras 9. sub n. 4. de re jud. dicentes, quod nullitas objecta recipit dubitationem, seu disputationem juris non retardat executionem trium conformium, quia nullitas, quæ potest revocari in dubium, verè non est notoria, quamvis appareat ex actis. Et quia nullitas velata, que potest habere dubitationem, & disputationem, non dicatur notoria dicit Cont. in d. l. unic. lim. 7. n. 61. vers. facit. C. de mort. poss. quia notoria nullitas non patitur disputationem, Cephal. cons. 202. moniales n. 16. lib. 2.

Et quando contra nullitatem datur aliqua exceptio relevans, vel quia probatio offuscans notoriatem, non impedit trium conformium executionem: probat Scac. locis proxime citatis. Achil. de Graff. decis. 2. alias 214. clementiam de sent. & re jud. fol. 99. & tenet omnes ceteri DD. in proposito hujus articuli.

Et ex his quæ hucusque diximus latèque probavimus, in causis, & judiciis alias privilegiatis, non admissentibus appellationem suæ naturæ; ei deferendum esse: nihilominus si emitatur ab actu nullo, cuius nullitas, seu iniquitas, notoriè appetat: puta, ex inspectione processus, & sic quando ratio appellandi est in promptu: utiliter inferendum est, ad ea quæ frequenter, persæpe accident in supremis tribunali bus, dum ad ea devenitur per viam violentiæ; nempe circa provisiones beneficiorum, tam Parochialium, quam simplicium, ut si peccetur in eorum provisionis forma, defectusque (ut est) notoriè appetat, applicationi emissæ deferendum est indistinctè, ita ut possit si suspendatur ex supra dictis.

Nam cùm in collatione, provisioneque beneficio 40 rum observare formam, à jure statuto, vel fundatione præscriptam, omnimodo necessarium sit; ita ut alias ipsa provisio nulla erit, Puteus dec. 338. lib. 1. Tho. de Than. dec. 99. nam forma omissa actus corruit, c. cum dicta de rescriptis l. cum hi §. si pretor. ff. de transact. Fel. 41 latè in d. c. cum dicta. & Iff. in d. s. si pretor. exactissime per Brunum in tr. de reform. Everard. in loco à defectu forme, cum aliis per eos citatis. Aloysius Riccius in præx. Eccl. concursus, &c. dec. 414. n. 1. & seqq.

Quod etiam procedit in foro conscientie in quo non poterit acceptari, nec retineri beneficium propositum non servata forma, requista à jure secundum magis communem opinionem, quam tenet Innoc. in c. quia plerique, de immun. Eccles. Fortun. Garcia de ultimo fine. illat. 15. Cov. in c. cum esses, n. 9. de testamentis, & idem in regula peccati. 2. p. §. 3. n. 9. Mol. de q. 1. tom. tract. 2. diff. 81. circa finem vers. ad dictum Innoc. Ant. Gom. in l. 3. Tauri. n. 113. Pad. in l. cum quis C. de jur. & fact. ign. ex n. 7. Mexia ad l. frag. concl. 6. à n. 75. Matienzo in l. 1. tit. 4. lib. 5. recop. gl. 10. n. 9. Azevedo. in l. 2. tit. 3. n. 41. l. 2. Parlad. diff. 12. §. 1. à n. 2. & 17. Cervantes in d. l. Tauri. à n. 189. Ceval. in contra comm. q. 71. & 173. & ex Theologis Martin. Led. 2. 4. q. 18. art. 1. post solutionem 4. & in summa lib. 10. c. 14. §. 2. 6. & in lectu. de censib. Navarr. de restit. lib. 3. c. 2. n. 350. Salon. 2. 2. q. 5. de dom. art. 4. Gabr. Vasq. 1. 2. diff. 163. Lorca ead. 1. 2. d. 21. de leg. ad si. Mag. Can. 2. 2. q. 62. de animo pag. 160. Jul. Clar. §. testam. q. 90. Leff. de just. & in lib. 2. c. 19. dubio 3. Burg. de Paz. in l. 3. 42 Tauri. à n. 1364. plures referens, cùm solemnitas, & forma hæc non fidetur in præsumptione, & falsa causa, seu fraude; nam lex irritans testamentum vel alium actum, in quo non est adhibita, & servata forma, & solemnitas requisita, in universum & generaliter illū irritat ex defectu.

defectu solemnitatis, & formæ, quantumvis frus absit, de quo etiam latè per Aloys. Ricc. in præx. Eccles. concursus &c. à n. 3. & supra a princ.

Et cum sacro Trident. Conc. sess. 24. de reform. c. 18.

& motu proprio Pii V. quæ incipit, in conferendis, sub

data 15. Calend. Aprilis anno 1566. & in Bullario 32.

quib. sit præscripta forma inviolabilitate observanda in

vacatione, & provisione beneficiorum Parochialium,

quæ si non servetur, provisio est ipso jure nulla, ut con-

stat ex d. Conc. ibi, alias provisiones omnes contra præ-

dictionem factæ, subreptitiae censeatur, &c. & in

edicto motu proprio ibi, tenore præsentium, omnes, &

singulas collationes, & provisiones, & quævis disposi-

tiones Parochialium Ecclesiarum præter, & contra

formam ab eodem Conc. Triden. præsertim in examine

per concursus faciendo præscriptam, factas, aut in fu-

turem facienda, nullas irritas, aut nullius roboris

vel momenti fore, & esse, nullumque provisus, aut titu-

lum etiam coloratum possidendi, præbere, & Paro-

chiales Ecclesias hujusmodi (ut prius ante collationem

hujusmodi vacabant) ex tunc vacare statuimus, &c.)

45 maximè quia clausula (irritans) qua hæc constitutiones,

utuntur formam inducere, certum dicunt D. alii, in l. non.

dubium C. de leg. quam quidem clausulam, & decretem

46 Trid. ut continetur in bullis Pii IV. & Pii V. super con-

firmatione, & observatione ejus Conc. emanatis. Flam.

Parisi. de resg. benef. lib. 4. q. num. 24. Felin. in c. nonnull.

num. 1. de resr. Caputaq. dec. 176. num. . & 3. p. 1.

Hier. Gonz. in regula de mens. gl. 1. 5. num. 27. ubi etiam

47 dicit quod decretem (irritans) contentum in lege con-

ciliari afficit etiam manus Papæ, & ipsum ligat, quan-

do de expressa derogatione non constat cum generali-

ter prohibito, & dispositio conciliari requirit expre-

sam mentionem, & denegationem per eum ibi num.

36. de hac tamen derogatione Concilii, præcipue Trid.

dic. ut latè per Nic. Garc. de benef. 4. n. c. 5. à n. 2. 5. sursum.

48 Ac propriae praxis est notissima supremorum tri-

bunalium, ut appellationi, deferendum, reponendumq;

esse declaretur: si interponatur à provisione indistinctè

quorumcumque beneficiorum, sive simplicium, sive cu-

ratorum, sive judicialiter, sive extrajudicialiter in ea sit

processum, (secundum quæ dixi supra 2. p. c. 13.) quando

scilicet, peccatum est in forma ipsius provisionis, seu

alias notoriè detegitur nullitas ex inspectione processus,

quæ ipsam provisionem irritam jure reddit, quoniam

quod nullum est, executionem non meretur, secundum

text. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re jud. & quæ hucusque

hoc capite dicta sunt, quare inutile non erit aliqua hic

annotare loco exempli, quibus provisio nulla cognoscitur, ut pariter appellatione suspendantur.

49 Et in primis circa dispositiones dictorum sacerdotum

decretorum Trid. & motus proprii, quoad provisionem

Parochialium, quero, cùm in eis dicatur, edictum pro-

ponendum esse publicum, & per id esse vocandos, qui

voluerunt se examinari, an edictorum omisso viuet

concursum Zerola in præx. Episcopi 1. p. verbo Paroch. §.

2. 2. dubio, & Cuch. de repub. Eccles. c. 2. 8. de Paroch., sub

num. 6. affirmant, edictum esse necessarium ex d. Bulla

Pii V. & declaratione S. Congregationis super eodem

Concilio dicentibus, collationem Parochialis factam

sine examine per concursum esse nullam. Ricc. in pract.

Eccles. conc. dec. 427. n. 1.

50 Sed contrarium verius est, collationem nullam non

reddi ex omissione dicti regulariter, sed ibi tantum,

ubi Conc. provinciale id statuerit, ut fecerunt Conc.

provinciale Toletanum act. 2. decreto 24. & Conc. Com-

postellanum celebratum anno 1566. act. 2. decreto 3. nam

prædictum Conc. Trid. d. c. 18. id præcisè non inducit,

sed reliquit arbitrio Episcopi, vel Synodi provincial.

ut appareret ex vers. & si Episc. &c. & respondit etiam in

terminis S. Congregatio, super eodem Trid. decreto

d. vers. Episcopo faciendo, &c. his verbis. Congregatio

Salgado de Protect. Reg.

censuit faciendum examen per concursum, quoties

contigerit vacare Parochiale Ecclesiam, nec ideo à

decretis Concil. Trid. recendendum erit, quod rixæ &

tumultus oriantur, & alia forsitan sequantur; quod

verò ad propositionem edicti publici attinet, hoc totum

positum esse arbitrio ipsius Episcopi faciat, necne, nisi

provincialis Synodus aliquid circa hoc præcisè statuerit,